

Zadeva C-632/22

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

10. oktober 2022

Predložitveno sodišče:

Tribunal Supremo (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

7. oktober 2022

Pritožnica:

AB Volvo

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Transsaqui S. L.

Predmet postopka v glavni stvari

Revizija sodbe – „Goljufiva mahinacija“ – Kartel tovornjakov – Odškodninska tožba zaradi kršitve konkurenčnega prava – Tožena stranka s sedežem v drugi državi članici – Vročitev na sedežu hčerinske družbe tožene stranke, ki je v isti državi članici kot tožeča stranka – Enotnost podjetja

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe glede razlage – Člen 267 PDEU – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 47 in 53 – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Člen 101 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1.- Ali je v okoliščinah spora v zvezi s kartelom tovornjakov, opisanih v tem sklepu, člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 101 Pogodbe o delovanju Evropske unije mogoče razlagati tako, da je bila

pravilno izvedena vročitev matični družbi, zoper katero je vložena odškodninska tožba iz naslova škode, povzročene zaradi ravnanja, ki je omejevalo konkurenco, če je bila ta vročitev izvedena (ali nameravana biti izvedena) na sedežu hčerinske družbe s sedežem v državi, v kateri poteka sodni postopek, matična družba s sedežem v drugi državi članici pa se ni udeležila postopka in ostaja nenavzoča?

2.- Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je ta razlaga člena 47 Listine skladna s členom 53 Listine glede na sodno prakso Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija) o vročanju matičnim družbam s sedežem v drugi državi članici v sporih v zvezi s kartelom tovarnjakov?

Navedene določbe in sodna praksa prava Unije

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.

Člen 47: „Vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.

Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.“

Člen 52(3): „Kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija. Ta določba ne preprečuje širšega varstva po pravu Unije.“

Pogodba o delovanju Evropske unije. Člen 101.

Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije Člen 17(1).

Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000.

Člen 5. Prevod pisanj

„Organ za pošiljanje pouči prosilca, od katerega prejme pisanje v pošiljanje, da lahko naslovnik odkloni sprejem pisanja, če ta ni v enem od jezikov iz člena 8.

Prosilec krije vse stroške prevajanja, nastale pred pošiljanjem pisanja, brez poseganja v morebitno naknadno odločitev sodišča ali pristojnega organa o teh stroških.“

Uredba (EU) 2020/1784 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj). Člen 9.

Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah Člen 45(1)(b).

Sodba Sodišča z dne 6. oktobra 2021, zadeva C-882/19, EU:C:2021:800, točke od 33 do 37, 39, 41, 43, 51 in 52.

Sodba Sodišča z dne 2. marca 2017, zadeva C-354/15, EU:C:2017:157, točka 72.

Sodba Sodišča z dne 16. septembra 2015, zadeva C-519/13, EU:C:2015:603, točke 24, od 30 do 33 in 43.

Sodba Sodišča z dne 8. maja 2008, C-14/07, EU:C:2008:264, točke 64, 76 in 78.

Sodba z dne 26. februarja 2013, zadeva C-399/11, EU:C:2013:107, točka 55 in naslednje.

Evropsko sodišče za človekove pravice, sodbi z dne 19. marca 1997, Hornsby proti Grčiji (CE:ECHR:1997:0319JUD001835791), točki 40 in 41, in z dne 26. februarja 2002, Del Sol proti Franciji (CE:ECHR:2002:0226JUD004680099), točka 21.

Navedene določbe in sodna praksa nacionalnega prava

Španska ustava.

Člen 24

„1. Vsakdo ima pri uveljavljanju svojih pravic in legitimnih interesov pravico do učinkovitega sodnega varstva, ne da bi lahko v kakršnem koli primeru prišlo do tega, da ni zagotovljena obramba.

2. Poleg tega ima vsakdo pravico do z zakonom vnaprej določenega rednega sodišča, do obrambe, do pomoči zagovornika, do tega, da je obveščen o obtožbi zoper njega, do javnega sojenja brez nepotrebnega odlašanja in z vsemi jamstvi, do izvajanja dokazov, potrebnih za njegovo obrambo, do tega, da ni dolžan izpovedati zoper sebe, da ni dolžan priznati krivde in do domneve nedolžnosti.

Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil (zakon št. 1/2000 z dne 7. januarja o civilnem postopku)

Člen 155: „Dejanja obveščanja strank, ki se še niso udeležile postopka ali ki jih ne zastopa pooblaščenec. Prebivališče ali sedež.“

„1. Kadar strank ne zastopa pooblaščenec ali gre za prvo vročitev ali vabilo toženi stranki, se dejanja obveščanja izvedejo s pošiljanjem na naslov prebivališča ali sedeža strank.

[...]

3. Za namene dejanj obveščanja se lahko kot prebivališče ali sedež opredeli naslov, ki je naveden v registru prebivalstva ali ki je uradno razviden za druge namene, pa tudi tisti, ki je naveden v uradnem registru ali v objavah poklicnih združenj, kadar gre za podjetja oziroma druge subjekte ali osebe, ki opravljajo poklic, za katerega se morajo obvezno pridružiti poklicni organizaciji. Kot prebivališče ali sedež za navedene namene se lahko opredeli tudi kraj, kjer se izvaja poklicna dejavnost ali delo, ki ni občasno.

[...]

Če je tožba vložena proti pravni osebi, se lahko navede tudi prebivališče ali sedež kogar koli, ki nastopi kot upravljavec, vodja ali zastopnik gospodarske družbe, ali pa predsednik, član ali upravitelj katerega koli združenja, ki je navedeno v uradnem registru; člen 510(1), točka 4, in člen 394(2).“

Člen 510(1), točka 4:

„Revizija pravnomočne sodbe se opravi:

4. Če je bila pridobljena neupravičena korist s podkupovanjem, nasiljem ali goljufivo mahinacijo.“

Ley 15/2007, de 3 de julio, de Defensa de la Competencia (zakon št. 15/2007 z dne 3. julija o varstvu konkurence) Člena 71 in 72. S tema členoma sta v bistvu prenesena člena 2 in 3 Direktive 2014/104, ki se nanašata na odgovornost za kršitve konkurenčnega prava in na pravico oškodovanih oseb do odškodnine.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Družba TRANSSAQUI, S.L. (v nadaljevanju: TRANSSAQUI) je 12. julija 2018 pri Juzgado Mercantil N° 1 de Valencia (gospodarsko sodišče št. 1 v Valenciji, Španija) vložila tožbo proti švedski družbi AB VOLVO, pri čemer je zahtevala odškodnino za škodo zaradi previsoke cene, ki ji je bila postavljena pri nakupu dveh vozil leta 2008, v okviru kartela tovornjakov, ugotovljenega v postopku za ugotavljanje kršitev, ki ga je začela Evropska komisija.
- 2 Družba TRANSSAQUI se je kot na pravno podlago svoje tožbe sklicevala na člena 72 in 76 Ley de Defensa de la Competencia española (Ley 15/2007) (španski zakon o varstvu konkurence, zakon št. 15/2007), Sklep Komisije z dne 19. julija 2016 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39824 – Tovornjaki), da bi se naložile globe zaradi

kršitev konkurenčnega prava, med drugim, družbi AB VOLVO, in Direktivo 2014/104/EU. Znesek zahtevka je znašal 24.420,69 EUR in je ustrezal navedeni previsoki ceni.

- 3 Čeprav je sedež družbe AB VOLVO na Švedskem, na naslovu 405 08 Göteborg, je tožeča stranka kot sedež tožene stranke za namene vročanja za odgovor na tožbo navedla naslov sedeža hčerinske družbe tožene stranke v Španiji, VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. (Sociedad Anónima Unipersonal, enoosebna delniška družba), ki je na Calle Basauri, 7-9, Madrid (Španija).
- 4 Potem ko je bilo tožbi na Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) ugodeno, so bili priporočeno po pošti vročeni kopije tožbe in njej priložena pisanja na naslov sedeža družbe VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U, ki je na Calle Basauri, 7-9, Madrid. Vendar je bila pisemska pošiljka zavrnjena z ročno napisanim obvestilom, v katerem je bilo navedeno, da je sedež družbe AB VOLVO na Švedskem, zato je Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) družbi TRANSSAQUI omogočilo zaslišanje, da poda navedbe glede tega, kaj je po njenem mnenju v zvezi s tem ustrezno. Navedena družba je navedla, da je družba VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. s tem, ko je zavrnila vročitev za odgovor na tožbo proti družbi AB VOLVO samo mahinacija, izvedena v slabi veri, da bi se postopek podaljšal, ob upoštevanju tega, da je imela zadnjena vedena v lasti 100 % kapitala prvonavedene, tako da naj bi navedeni družbi v skladu s konkurenčnim pravom bili del istega podjetja. Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) je s sklepom z dne 22. maja 2019 odredilo, naj se vročitev toženi stranki AB VOLVO izvede na sedežu njene hčerinske družbe VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., skladno z „načelom enotnosti podjetja“.
- 5 Prek sodišč v Madridu je bila izvedba vročitve nameravana dne 5. septembra 2019 na navedenem naslovu, vendar jo je odvetnik, ki se je predstavil kot „pravni zastopnik družbe VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U.“, zavrnil, pri čemer je navedel, da bi bilo treba vročitev izvesti na sedežu družbe AB VOLVO na Švedskem. V drugem poskusu sodišč v Madridu, izvedenem na istem sedežu hčerinske družbe v Madridu, ki je na Calle Basauri, 7-9, 30. oktobra 2019, je bilo vročitev mogoče izvesti, saj jo je sprejela oseba, ki se je opredelila kot zaposlena v pravnem svetovanju.
- 6 Ker je Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) menilo, da je bila vročitev pravilna in se tožena stranka, družba AB VOLVO, ki je bila pozvana na sodišče, ni udeležila postopka v določenem roku, je bilo razglašeno, da je bila slednja nenavzoča in postopek se je nadaljeval. Poskus vročitve ustreznega sklepa družbi AB VOLVO je bil izveden na sedežu njene hčerinske družbe, VOLVO GROUP ESPAÑA, toda ta je ponovno zavrnila vročitev, ker naj sedež ne bi bil pravilen. Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) je 26. februarja 2020 izdalo sodbo, s katero je ugodilo tožbi družbe TRANSSAQUI in družbi AB VOLVO naložilo, naj ji plača odškodnino v znesku 24.420,69 EUR skupaj z zakonitimi obrestmi, ter naj plača stroške.

- 7 Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) je navedeno sodbo vročilo družbi AB VOLVO s priporočenim pismom na sedežu hčerinske družbe v Madridu, ki je na Calle Basauri, 7-9, ki ga je sprejela na tem sedežu navzoča oseba, ki je povratnico podpisala 10. marca 2020. Dalje so bili po pravnomočnosti sodbe na predlog družbe TRANSSAQUI odmerjeni stroški, ki so vključevali med drugim nagrado odvetnika in pooblaščenca ter stroške izvedenskega mnenja, priloženega tožbi. Navedeno sodišče je za predložitev trditev o tem obvestilo družbo AB VOLVO na navedenem naslovu v Madridu in povratnica o tem obvestilu je bila podpisana. Ker tožena stranka ni izpodbijala stroškov v določenem roku, jih je navedeno sodišče potrdilo v znesku 8.310,64 EUR in svoj sklep vročilo družbi AB VOLVO s priporočenim pismom, poslanim na navedeni sedež hčerinske družbe v Madridu, pri čemer je bila podpisana ustrezna povratnica. Na predlog družbe TRANSSAQUI je bila sodba izvršena in zoper premoženje družbe AB VOLVO je bil s sodnimi sklepi, ki so bili 17. marca 2021 vročeni na naslovu hčerinske družbe VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., na Calle Basauri, 7-9, Madrid, izdan poziv k plačilu.
- 8 V nadaljnjih pisanjih, predloženih Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji) v odgovor na vsak poskus sodnega obveščanja, je družba VOLVO GROUP ESPAÑA S. A. U. pojasnila razloge, iz katerih je zavrnila sprejem vročitev in obvestil, naslovljenih na družbo AB VOLVO, saj je ta imela sedež na Švedskem. Trdila je zlasti, da, prvič, čeprav sta družbi VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., in AB VOLVO del iste skupine podjetij, imata ločeno pravno osebnost, pri čemer prvonavedena nima statusa upravljavca druge in ni pooblaščenca za sprejemanje vročitev v njenem imenu; drugič, da bi bilo treba vročitev toženi stranki v skladu s špansko postopkovno zakonodajo izvesti na njenem sedežu in da so španska sodišča v okviru sporov v zvezi s karteli tovarnjakov odločila, da je vročitev na sedežu tožene matične družbe, ki je v drugi državi članici, namesto na sedežu hčerinske družbe v Španiji, pravilna, kljub povezanosti družb; tretjič, da je v primerih, v katerih ima tožena družba sedež v drugi državi članici Evropske unije, vročitev treba izvesti v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007, in, četrtič, da tožeča stranka ne more zaobiti predpisov, ki urejajo vročanje, z uporabo alternativnih naslovov, ki niso naslovi tožene stranke, saj je to v nasprotnem primeru razlog za revizijo sodbe, ki se izda, v skladu s členom 510(1), točka 4, Ley de Enjuiciamiento Civil (zakon o civilnopravnem postopku), ali pa se na tej podlagi izda sodba v nenavzočnosti tožene stranke, ki ni nujno priznana v drugi državi članici, v skladu s členom 45(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012.
- 9 Družba AB VOLVO je 15. junija 2021 pri predložitvenem sodišču vložila predlog za revizijo pravnomočne sodbe, ki jo je v nenavzočnosti tožene stranke izdalo Juzgado Mercantil de Valencia (gospodarsko sodišče v Valenciji), s katero ji je bilo naloženo, naj družbi TRANSSAQUI plača odškodnino zaradi kršitve konkurenčnega prava. Navedla je, da je navedeni predlog vložila v zakonskem roku treh mesecev od seznanitve z razlogom za revizijo, saj je bila z obsodilno sodbo „posredno seznanjena“ ob vročitvi sklepov o izvršitvi sodbe na sedežu svoje hčerinske družbe v Španiji, 17. marca 2021.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 10 Družba AB VOLVO v postopku z revizijo navaja „goljufivo mahinacijo“ v smislu člena 510(1), točka 4, Ley de Enjuiciamiento Civil (zakon o civilnem postopku), v skladu s katerim „se opravi revizija pravnomočne sodbe [...], če se pridobi neupravičena korist na podlagi [...] goljufive mahinacije“. Za tako ravnanje gre, ker je sodišču navedla naslov za vročanje, ki ni bil sedež družbe AB VOLVO na Švedskem, temveč sedež hčerinske družbe v Španiji, tako da je bila tožena stranka obsojena v nenavzočnosti, ne da bi se lahko v postopku branila. Družba AB VOLVO poleg tega navaja, da čeprav se lahko šteje, da vročitev matični družbi na sedežu hčerinske družbe države članice, kjer poteka spor, izpolnjuje zahteve, izhajajoče iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), je treba ugotoviti, da pravna ureditev države članice določa višjo raven varstva temeljne pravice kot navedena listina. Zato je treba po navedbah družbe AB VOLVO v obravnavanem primeru spoštovati standard varstva učinkovitega pravnega sredstva, kot ga je določilo Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) in ki je višji od minimalnega standarda, določenega v Listini, kar zadeva vročitev matični družbi, s katero je bila pozvana k navzočnosti v postopku in odgovoru na tožbo. Člen 53 Listine namreč določa: „Nobena določba te listine se ne sme razlagati kot omejevanje ali zoževanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jih, na njihovem področju uporabe, priznavajo [...] ustave držav članic.“
- 11 Družba TRANSSAQUI pa družbi AB VOLVO pripisuje zlonamerno postopkovno strategijo, pri čemer zatrjuje, da je njen edini cilj zavlačevati postopek zaradi številnih tožb, ki so jih vložila mala in srednja podjetja zaradi kartela tovornjakov. Po navedbah družbe TRANSSAQUI je treba toženo matično družbo in njeno hčerinsko družbo za namene konkurenčnega prava obravnavati kot eno samo podjetje, čeprav imata ločeni pravni osebnosti. Poleg tega navaja, da se je za razliko od prejšnjih poskusov sodnega obveščanja za družbo AB VOLVO štel, da je bila obveščena o obstoju obsodilne sodbe v fazi izvršitve, čeprav je bilo navedeno obvestilo vročeno na sedežu družbe VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. Po drugi strani pa družba TRANSSAQUI navaja, da ker je malo podjetje na področju cestnega prevoza, ki ga prizadeva gospodarska kriza, če bi morala plačati stroške prevoda, kot to določa Uredba (ES) št. 1393/2007, ne bi mogla vložiti odškodninske tožbe za škodo, ki jo je utrpela zaradi ravnanja kartela tovornjakov.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 12 Po objavi Sklepa Komisije z dne 19. julija 2016 (Zadeva AT. 39824 – Tovornjaki) je bilo v Španiji začelih tisoče sporov na podlagi odškodninskih tožb, ki so jih vložili kupci tovornjakov, prizadeti zaradi kartela tovornjakov. Samo leta 2021 je bilo izdanih več kot 2000 sodb na prvi stopnji in več kot 500 sodb na pritožbeni stopnji. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) je imelo 15. julija 2022 vpisanih 753 kasacijskih pritožb, vloženi v zvezi s tem. Predloge so skoraj vedno

vložila mala ali srednja podjetja, ki so v obdobju delovanja kartela kupila zelo malo tovornjakov ali celo samo enega. Podjetja (matične družbe), ki jim je Evropska komisija naložila kazen, pri čemer nobeno med njimi nima sedeža v Španiji, so za svojo obrambo uporabila storitve velikih odvetniških pisarn v Španiji.

- 13 Ker v večini sporov vrednost zahtevka ni zelo visoka, so lahko stroški – zaradi obveznosti prevoda tožbe in po potrebi priloženih dokumentov [kot je določeno v uredbah (ES) št. 1393/2007 in (EU) 2020/1784, saj imajo tožene stranke sedež v drugih državah članicah], med drugim izvedenskih mnenj – nesorazmerno zelo visoki. Prav v izognitev takim stroškom in zakasnitve, ki je posledica nujnega mednarodnega pravosodnega sodelovanja, tožeče stranke v teh sporih pogosto prosijo za vročitev na sedežu hčerinske družbe v Španiji, čeprav ima tožena matična družba, ki ji je Evropska komisija naložila kazen, sedež v drugi državi članici.
- 14 Odgovor španskih sodišč v dosedanjih sporih ni bil enoten. Nekatera so zavrnila prošnjo za vročitev na sedežu hčerinske družbe v Španiji, saj so menila, da je vročitev treba izvesti na sedežu tožene matične družbe. V drugih primerih je bilo prošnji tožeče stranke ugodeno in je bil izveden poskus vročitve na sedežu hčerinske družbe v Španiji, saj naj bi tožena matična družba bila vsekakor seznanjena z začetim sodnim postopkom prek svojih odvetnikov.
- 15 Kar zadeva hčerinske španske družbe toženih matičnih družb, je bila njihova prošnja, da bi bila vročitev izvedena na njihovem sedežu, običajno zavrnjena z obrazložitvijo, da – čeprav so v skladu s konkurenčnim pravom isto podjetje – so ločene pravne osebe in niso pooblaščen za sprejemanje vročitev. Brezplodni so bili tudi poskusi vročitve prek odvetnika, ki zastopa toženo matično družbo v Španiji v drugih postopkih enake narave.
- 16 Kar zadeva toženo matično družbo, če je sodišče, ki odloča o zadevi, menilo, da je vročitev na sedežu hčerinske družbe v Španiji pravilna ali je bil zakonito izveden njen poskus, vendar je bila zavrnjena, je tožena matična družba po koncu spora pogosto priznala, da je bila seznanjena s sodbo, izdano v njeni nenavzočnosti, in ni vložila nobenega pravnega sredstva za razveljavitev celotnega postopka, in sicer postopka revizije sodbe zaradi goljufive mahinacije pri Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ali ustavne pritožbe pri Tribunal Constitucional (ustavno sodišče).
- 17 Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) je do zdaj v ustavnih pritožbah, ki so bile pri njem vložene, izdalo sodbo v korist matične družbe. Tako je v sodbah z dne 25. oktobra 2021, 179/2021, ES:TC:2021:179, in z dne 11. julija 2022, ES:TC:2022:91, 91/2022, razglasilo, da je bila kršena pravica do učinkovitega pravnega sredstva družbe Iveco, S.p.A., ker ji vročitev kot toženi stranki ni bila izvedena na njenem sedežu v Italiji, temveč je bil poskus vročitve izveden v Španiji, na sedežu njene hčerinske družbe ali sedežu njenega zastopnika pri španskih sodiščih.

- 18 Sodišče je v svoji sodni praksi, zlasti v sodbi z dne 6. oktobra 2021, zadeva C-882/19, poudarilo pomen polnega učinka člena 101 PDEU (glej točke od 34 do 37) ter pojmov „podjetje“ in „enotnost ravnanja na trgu“, ki sta upoštevna pri uporabi konkurenčnega prava za skupine podjetij (glej točke 39, 41 in 43). Sodišče je ugotovilo, da oseba, ki je bila oškodovana zaradi kršitve, pripisljive matični družbi skupine, lahko v nekaterih okoliščinah uveljavlja odgovornost hčerinske družbe (glej točki 51 in 52), in sicer kadar obe družbi tvorita gospodarsko enoto.
- 19 Po drugi strani je Sodišče v sodbi v zadevi C-354/15 glede razlage sistema vročanij in prenosa sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah glede na člen 47 Listine razsodilo, da je namen Uredbe št. 1393/2007 zagotoviti „v vsakem konkretnem primeru [...] pravo ravnotežje med interesi tožeče stranke in tožene stranke, naslovnika pisanja, z uskladitvijo ciljev učinkovitosti in hitrosti pošiljanja procesnih pisanj z zahtevo po zagotovitvi ustreznega varstva pravice naslovnika teh pisanj do obrambe in to zlasti z zagotovitvijo dejanskega in učinkovitega sprejetja teh pisanj“ (točka 72).
- 20 Podobno je Sodišče v zadevi C-519/13 razsodilo, da „izboljšanj[a] učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov in [...] zagotovit[ve] dobrega delovanja pravosodja“, ki sta cilj Uredbe št. 1393/2007, ni mogoče doseči „tako, da se njihovim naslovníkom, ki imajo pravico do poštenega sojenja, določeno v členu 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, kakor koli omejuje pravica do obrambe“, zato morajo nacionalna sodišča „v vsakem posamičnem primeru zagotoviti, da so pravice zadevnih strank enakomerno varovane, pri čemer mora uravnesiti cilj učinkovitosti in hitrosti vročitve v interesu tožeče stranke in cilj učinkovitega varstva pravice naslovnika do obrambe“ (točke 24, od 30 do 33 in 43).
- 21 Nazadnje je Sodišče v sodbi v zadevi C-399/11 odločilo o možnosti, da „držav[a] članic[a] na splošno [...] uporabi raven varstva temeljnih pravic, ki je zagotovljena z njeno ustavo in ki je višja od ravni varstva na podlagi Listine, ter da zato po potrebi ne uporabi določb prava Unije“.
- 22 Evropsko sodišče za človekove pravice pa je pri razlagi člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, ki mu ustreza člen 47 Listine, razsodilo, da se učinkovit dostop do pravnega varstva ne more omejiti na možnost zgolj „teoretičnega ali iluzornega“ pravnega sredstva. Glej sodbi z dne 19. marca 1997, Hornsby proti Grčiji (CE:ECHR:1997:0319JUD001835791), točki 40 in 41, in z dne 26. februarja 2002, Del Sol proti Franciji (CE:ECHR:2002:0226JUD004680099), točka 21.
- 23 Predložitveno sodišče dvomi o tem, ali je ustrezna razlaga člena 47 Listine v povezavi s členom 101 PDEU, v skladu s katero je mogoče vročitev toženi matični družbi na sedežu hčerinske družbe v Španiji šteti za zakonito, če je bil ugotovljen obstoj enotnosti podjetja v smislu konkurenčnega prava. Po eni strani

se glede na zahtevo po prevodu tožbe in obširnih dodatnih pisanj v drug jezik, s stroški, ki jih to vključuje, pa tudi zakasnitev, izhajajočo iz nujnega mednarodnega pravosodnega sodelovanja, lahko ugotovita kršitev učinkovitega pravnega sredstva oseb, oškodovanih zaradi kartela tovarnjakov, saj zanje pomeni preveliko obremenitev, in zmanjšanje polnega učinka člena 101 PDEU. Po drugi strani glede na mehanizem porazdelitve stroškov pri tovrstnih sporih v zvezi z odškodninsko tožbo ni zagotovljeno, da bodo tožeči stranki vedno povrnjeni postopkovni stroški, ki so ji nastali, saj se lahko zgodi, da njenim zahtevkom ne bo v celoti ugodeno in zato stroški ne bodo naloženi. Člen 17(1) Direktive 2014/104 namreč določa približno oceno nastale škode (v zvezi s tem primerom glej predlog za sprejetje predhodne odločbe C-312/21, ki se še obravnava na Sodišču).

- 24 Poleg tega je treba navesti, da vročitev matičnim družbam na njihovem sedežu v drugi državi članici tem ne bo nujno prineslo bistvene prednosti. Do določene mere jim namreč lahko – zaradi jezika in obravnave dokumentacije – bolje organizirano obrambo zagotovijo odvetniške pisarne s sedežem v Španiji, kjer ima sedež njihova hčerinska družba. Zato gre za ravnotežje med pravico do učinkovitega pravnega sredstva tožeče stranke in pravico tožene stranke do tovrstnega pravnega sredstva, ob upoštevanju dejanske koristnosti postopkovnih faz, ki zadevajo eno in drugo stranko. Ker je poleg tega v sodni praksi Sodišča določeno, da oseba, oškodovana zaradi kršitve konkurenčnega prava, lahko vloži pravno sredstvo zoper hčerinsko družbo in je ta lahko obsojena zaradi kršitve matične družbe ter poleg tega ni sporen obstoj enotnosti podjetja, se zdi logično, da lahko hčerinska družba sprejme vročitev in pisanja v sodnem postopku, ki je bil začel neposredno proti matični družbi.
- 25 Predložitveno sodišče dvomi o razlago člena 53 Listine, kadar gre za tehtanje učinkovitega pravnega sredstva matične družbe, v obravnavanem primeru družbe AB VOLVO, v razmerju do učinkovitega pravnega sredstva osebe, oškodovane zaradi ravnanja kartela tovarnjakov, ter doseganje polnega učinka člena 101 PDEU. Do možnih različnih razlag prava Unije ne prihaja le na španskih sodiščih, temveč lahko vplivajo tudi na sodišča drugih držav članic, kadar gre za zahtevke za izvršitev tujih sodb, izdanih v nenavzočnosti tožene stranke, ker ji vročitev ni bila izvedena na njenem sedežu, in so po potrebi podlaga za razlog za zavrnitev v skladu s členom 45(1)(b) Uredbe (EU) št.1215/2012. Če bi predložitveno sodišče moralo ugoditi reviziji, ki jo je predlagala družba AB VOLVO, bi bila obsodilna sodba razveljavljena in postopek bi se moral začeti znova, kar pomeni, da bi bilo treba tožbo in dopolnilna pisanja prevesti v jezik tožene stranke in jih poslati v državo članico njenega sedeža.